

Stawomir Mrozek

Bűn B.

Találtam egy hirdetést az újságban: „Mindennél vállalom a felelősséget – mérsékelt árak – Kedvezmény utca 6., a második lépcsőház az udvarban, negyedik emelet, balra.”

Megvágтам magam borotválkozás közben és kerestem, ki volt a hibás. Mivel nőtlen vagyok, nem volt kéznél senki odahaza. Járókeleket inzultáljak? Inkább elmentem a megadott címre.

„Bűn B.” – olvastam a névtáblát az ajtón, és a ceruzával írt folytatást: „Kéretik dörömbölni vagy az ajtót rugdosni.”

Alacsony, szakállas emberke fogadott. Előadtam, mi járatban vagyok.

– Potomság – mondta. – Nem ilyen kis bűnököt szoktam magamra vállalni. Százhuszban megegyezhetünk.

– Ilyen olcsó?

– Csodálkozik? Én is. De nem számíthatok föl többet, mert tisztességtelen a konkurencia.

– Miket beszél, azt hittem maga az egyetlen a szakmában.

– Ugyan már, éhbérért robotolok, elhiheti, miattuk van az egész.

– Kik miatt?

– Nem tudja? – folytatta suttogva. – Már rég kicsináltak volna, ha nem marad néhány régi megrendelőm. De egyre kevesebb lesz, kedves

uram, egyre kevesebb. Az egész üzletre ráteszik a kezüket.

– Kik?

– Hogyhogy kik, hát a zsidók. Az a legrosszabb az egészben, hogy teljesen ingyen dolgoznak.

Megvilágosodott az elmém. Előbb is eszembe juthatott volna! Sarkon fordultam, és futva távoztam Bűn B. lakásából.

– Száztíz! – kiáltott utánam a korlát fölé hajolva, amikor rohantam le a lépcsőn. – Nyolcvan! Na jó, legyen harminc, csak harminc, ha agyonver, akkor se vállalhatom olcsóbban!

Nem drága, ami igaz, az igaz, de én se vagyok hülye. Miért fizetnék, ha máshol ingyen is elintézhetem?

PÁLFALVI LAJOS FORDÍTÁSA

